

Sosiaali- ja terveystieteiden valtiokunnan mietintö n:o 29 hallituksen esityksestä laiksi maatalousyrittäjien eläkelain 10 §:n muuttamisesta

Eduskunta on 22 päivänä syyskuuta 1992 lähettänyt sosiaali- ja terveystieteiden valtiokuntaan valmistelevalle käsiteltäväksi hallituksen esityksen n:o 175 laiksi maatalousyrittäjien eläkelain 10 §:n muuttamisesta.

Asian johdosta ovat valtiokunnassa olleet kuultavina vt. ylitarkastaja Pekka Humalto sosiaali- ja terveystieteiden ministeriöstä, osastopäällikkö Martti Hännikäinen Eläketurvakeskuksesta, toimitusjohtaja Taisto Paatsila Maatalousyrittäjien eläkelaitoksesta ja jaostopäällikkö Kaarina Knuuti Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitosta.

Esityksessä ehdotetaan maatalousyrittäjien maksamaa osuutta maatalousyrittäjien eläkelain

mukaisista kustannuksista kasvatettavaksi. Rajamäärää, jonka alittavan työtulon osalta vakuutusmaksu määräytyy alennetun prosentin mukaan, alennettaisiin. Esitys liittyy valtion talousarvioesitykseen vuodelle 1993. Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 1993 alusta.

Hallituksen esityksen perusteluista ilmenevistä syistä sosiaali- ja terveystieteiden valtiokunta pitää esitystä tarpeellisenä ja tarkoituksenmukaisena. Näin ollen valtiokunta kunnioittavasti ehdottaa,

että lakiehdotus hyväksyttäisiin muuttamattomana.

Helsingissä 2 päivänä lokakuuta 1992

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valtiokunnassa ovat ottaneet osaa puheenjohtaja Skinnari, varapuheenjohtaja Taina ja jäsenet Ala-Harja, U. Anttila, Antvuori, Hiltunen, Hurskainen, Kaup-

pinen, Kemppainen, Kuittinen, Muttilainen, Puhakka, Puisto ja Stenius-Kaukonen sekä varajäsenet Koistinen, P. Leppänen ja Takala.

Vastalause

Maatalousyrittäjien eläkelain mukaista eläkettä nauttii tällä hetkellä noin 215 000 henkilöä, ja vakuutusmaksua maksavia yrittäjiä on noin 170 000. MYELin mukaisista eläkkeistä vastaa noin 3/4:n osalta valtio ja lopuilla osin maatalousyrittäjät vakuutusmaksuillaan. MYEL-järjestelmä ei ole rahastoiva.

Hallituksen esityksessä ehdotetaan maatalousyrittäjien eläkelain 10 §:n muuttamista siten, että vakuutusmaksun väliprosentin alaraja aleni. Tämän myötä maatalousyrittäjien osuus maa-

talousyrittäjien eläkelain mukaisista kustannuksista kasvaisi ja vastaavasti valtion osuus vähenisi. Esitystä voidaan pitää oikeasuuntaisena muttei riittävänä.

Suomen eläkejärjestelmää joudutaan lähitulevaisuudessa arvioimaan uudelleen, koska monissa järjestelmissä rahastointi on ollut riittämätöntä. MYELin osalta tavoitteena tulisi olla maatalousyrittäjien maksuosuuden kasvattaminen vähitellen siten, että tämä maksuosuus kattaisi suuremman osan eläkemennoista. Oikeudenmu-

kaisimmin tämä tapahtuu aluksi siten, että perusprosentin mukaisen tulon alarajaa laskettai-
siin, mikä merkitsisi suurituloisten maatalous-
yrittäjien maksuosuuden kasvua.

Edellä esitetyn perusteella ehdotamme,

*että lakiehdotus hyväksyttäisiin valio-
kunnan mietinnön mukaisena, paitsi 10 §
näin kuuluvana:*

10 §

Maatalousyrittäjä on velvollinen suoritta-
maan tämän lain mukaista eläketurvaa varten
vakuutusmaksun, joka lasketaan hänen työtuo-
lostaan. Vakuutusmaksu on alennetun prosentin
mukainen siltä osin kuin työtulo on enintään
9 400 markkaa, väliprocentin mukainen siltä

osin kuin työtulo ylittää 9 400 markkaa, mutta
on enintään 15 000 markkaa, ja perusprosentin
mukainen työtulon 15 000 markkaa ylittävältä
osalta.

Sosiaali- ja terveysministeriö vahvistaa perus-
prosentin vuosittain samaksi kuin se prosentti-
määrä, jonka voidaan arvioida vastaavan työn-
tekijäin eläkelain vähimmäisehtojen mukaisen
vakuutuksen keskimääräistä vakuutusmaksua
prosentteina palkoista. Alennettu prosentti on
2/5 perusprosentista. Väliprocentti on alennettu
prosentti kerrottuna luvulla, joka saadaan, kun
0,75-kertaisen työtulon ja 50 markan summa
jaetaan 7 100 markalla. Väliprocenttia lasketta-
essa työtulo otetaan huomioon enintään 15 000
markkaan saakka.

— — — — —

Helsingissä 2 päivänä lokakuuta 1992

Ulla Anttila

Marjatta Stenius-Kaukonen

Pekka Leppänen